

Milli Qəhrəman Çingiz Babayevin doğulduğu gündür

Qəhrəmanlar təkcə cəbhədə, müharibədə, döyüşdə olmur ki... Gündəlik həyatımızda bir insana kömək etmək, bir acın qarını doyurmaq, çarəsiz birinə həyan olmaq, ən çətin situasiyalarda öz həyatını heçə sayıb başqa canları düşünməyin özü də qəhrəmanlıqdır, əlbəttə.

Bu gün həmin qəhrəmanlardan birinin - Çingiz Babayevin doğulduğu gündür. Oktyabr onun üçün bu dünyaya həm gəliş, həm də gediş ayıdır. Yaşasaydı ailəsi, qohumları, tanışları, onu sevənlər bu gün onun 60 illik yubileyini qeyd etmək üçün yığışacaqdılar, çox güman. O isə ömrünün 31-ci ilində elə doğulduğu ayda xalqının mərd qəhrəmanı kimi əbədiyyətə ucalmağı seçdi. Özü də çox adi günlərin birində, gündəlik etdiyi kimi işdən evə qayıdarkən...

Çingiz Babayev 2 oktyabr 1964-cü ildə Bakı şəhərində dünyaya göz açdı. Ailənin tək övladı olan Çingiz elə uşaqlıqdan hər bənətinə maraqlıdır, hər kəsə kömək əlini uzatmaqdan çəkinməmiş. Ən sevdiyi oyuncaqları da silah olan Çingiz elə o yaşlarından "mən əsgər olacağam" deyib gələcəyini xəyallarını qurarmış. Nəhayət, arzusuna yetişir...

Əslən Naxçıvandan olan Çingiz Yasamal rayonundakı 20 sayılı orta məktəbi bitirdikdən sonra Azərbaycan Politexnik İnstitutuna daxil olur. 1986-cı ildə ali təhsilini başa vurub, təyinatla Azərelektrotərm zavodunda əmək fəaliyyətinə başlayır. Gənc oğlan işləyə-İşləyə həm də Azərbaycan Dövlət Xarici Dillər İnstitutunun nəzdində ingilis dili üzrə ikillik kursu bitirir. 1992-ci ildə Çingiz Yasamal rayon Əhalinin Əmək və Məşğulluq Mərkəzinə aparıcı mütəxəssis vəzifəsinə işə qəbul

olunur.

Lakin artıq onu Vətən çağırırdı, hərbi xidmət keçməyin zamanı gəlmişdi. Çingizin ən böyük arzusu da yerinə yetirdi, o, əsgər olurdu. Vətənin səsinə səs verən oğlan 1992-ci ilin avqust ayında könüllü olaraq Milli Ordu sıralarına daxil olur. Bir müddət hərbi hissələrin birində qərargah rəisi vəzifəsində xidmət edir, 1994-cü ildə Azərbaycan Müdafiə Nazirliyinin sərəncamı ilə C.Naxçıvanski adına hərbi litseyə keçirilir. Burada əvvəlcə təqım komandiri kimi xidmət göstərir. Sonra təcrübəsini nəzərə alıb, onu bölük komandirinin siyasi və tərbiyəvi işlər üzrə müavini vəzifəsinə irəli çəkirlər. O, təlim-tədris sahəsində qazandığı yüksək nəticəyə görə komandanlıq tərəfindən "Şah İsmayıl Xətai" Fəxri Fərmanı ilə təltif edilir.

Hələ hər b sahəsində arzuları, xəyalları çox idi Çingizin. Amma tale onun üçün başqa qismət hazırlamışdı.

1995-ci ilin 28 oktyabr günü... Cəmi 26 gün idi 31 yaşına qədəm qoyduğu. Ömrünün hələ başlanğıcında, ən gözəl illərində idi. Pəyız axşamının çiskinindən qaçıb metroya daxil olmuşdu yüzlər, minlər kimi... İnsanların qaynaşdığı, kimini evinə, kimini işinə, kimini görüşə, kimini ən gözəl gününə aparın, onlara yol yoldaşı olan Bakı metrosu yenə də öz adı rejimi ilə işləyirdi, sənişinləri mənzil başına çatdırırdı. Birdən "Ulduz" və "N.Nərimanov" stansiyaları arasında hərəkət edən qatarda nəyinsə düzgün olmadığı hiss olundu. Maşinist və sənişinlər nə olduğunu anlama-

mış qatar qəfil alovla büründü. Stansiyaların arasında, hər tərəf təhlükə dolu tuneldə çarəsiz insanlar ora-bura vurnuxur, alovdan xilas olmağa çalışırdılar. Alovun dumanı insanların kömək yalvarışlarına qarışmışdı. Kimsənin bu cəhənnəmdən çıxma biləcəyini inamı qalmasa da, son çarə ümidlə hər yerə əl atırdılar. Çəşqin, köməksiz sənişinlərin arasında C.Naxçıvanski adına hərbi litseyin zabiti, baş leytenant Çingiz Babayev də var idi. Lap uşaq yaşlarından hər kəsə kömək etməyi özünə insanlıq borcu bilən gənc hər bəçə nəalac insanların kömək yalvarışlarına qulaq tıxayıb, sadəcə, öz canının hayına qala bilərdimi? Əlbəttə, yox. O, elə ilk andan fəryad qoparan insanları xilas etmək üçün təcili tədbir görməyi qərara alır. Çingiz qatarda onunla yol gedən kursantları da səfərbər edib, odun-alovun içinə atılır. Cəsur zabitin göstərdiyi misilsiz təşkilatçılıq və fədakarlıq nəticəsində onlarla insan ölümdən xilas olur. Ancaq elə o stansiyada, o qatarın içərisində amansız ölüm onu artıq özü üçün qurban kimi seçmişdi. Gənc oğlan da 31-ci yaşının 26-cı günündə boynuna dolanan ölümdən yaxa qurtara bilmədi. Daha doğrusu, şansız vərken qaçmadı, canını xilas etmədi, son anına qədər alovla mübarizəyə çıxıb öz həmvətənlərini alovun ağızından geri aldı, başqalarının həyatı uğrunda öz həyatını qurban verdi. Əsl qəhrəman, əsl igid kimi...

Həmin vaxt Milli Qəhrəman, baş leytenant Çingiz Babayevlə bərabər insanları ölümün cəngindən, tüstüdən xilas edərkən üç kursant da həlak olub: Ruslan İsayev, Samir

Məmmədov və Nicat Səfərov. Həlak olan zabiti və kursantların xilas etmə zamanı göstərdikləri igidlik və şücaət dövlətimiz tərəfindən yüksək qiymətləndirilib. Belə ki, 1996-cı ildə Ulu öndər Heydər Əliyevin 5 noyabr 1996-cı il tarixli 506 sayılı fərmanı ilə C.Naxçıvanski adına hərbi məktəbin təqım komandiri, baş leytenant Çingiz Babayev zərərçəkmişlərin xilas olunmasında göstərdiyi şücaət və qəhrəmanlığa görə ölümündən sonra "Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı" adına layiq görülüb. Digər bir Fərmanla isə kursantlar Ruslan İsayev, Samir Məmmədov və Nicat Səfərov göstərdikləri şücaətə görə ölümlərindən sonra "İgidliyə görə" medalı ilə təltif ediliblər.

Bakının Yasamal rayon qəbristanlığında dəfn edilən Çingizin oxuduğu orta məktəbə və yaşadığı binanın önünə xatirə lövhəsi vurulub. Onun şərəfinə Ulduz metrostansiyasında abidə kompleksi ucaldılıb.

Bütün bunlar dövlətin öz qəhrəmanına göstərdiyi diqqətin təcəssümüdür, əlbəttə. Amma Çingiz Babayev ilk növbədə həmin faciədə həyatını xilas etdiyi körpələrin, qadınların, qocaların, köməksiz insanların qəlbində əbədiyyətə ucaldı, onların ən böyük qəhrəmanlarına çevrildi. Onlarla insanın yanından sonrakı hər günündə, hər anında əbədiləşdi Çingiz adı. Beləcə çizildi ölümsüzlüyün Çingiz portreti. Və o insanların üzünə doğan hər günəşdə yenidən çizilir...

Allah rəhmət eləsin!